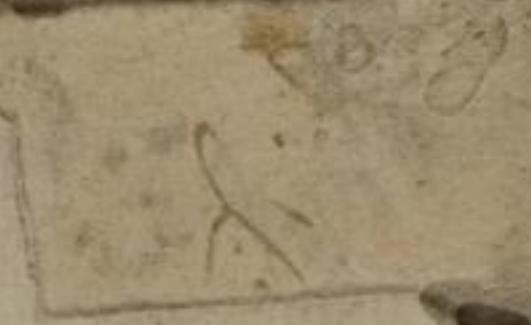

70

CONCLVSIONE
NVM PRACTI-
CARUM

67
ausg. 65

Dodecas

Ex Nobilissima & superioribus potissimum
in Curiis frequentissima INHIBITIONUM
materia deprompta.

Quam

AUSPICE DEO OPT. MAX.

Ex Decreto & Auctoritate Nobiliss. &
Amplissimi ICTORUM ORDINIS in ELECTORALI &
per antiqua Heidelbergensi Academia

M O D E R A T O R E

Viro Amplissimo & Consultissimo

Dn. DANIELE NEBELIO JCto,
ET PANDECTARUM PROFESSORE
ORDINARIO,

Pro Doctrina in Viroq; Iure titulum atq; insignia
Consequundi Licentia

Disquisitioni publicæ submittit

DANIEL FABER STETINO-POMERANUS.

Ad diem 10. April. Loco & horis consuetis

HEIDELBERGÆ,

Typis Johannis Lancelloti Academia Typogr.

ANNO CLC. IC C. XVII.

C. V.

JOHANNI FABRO J. U. D.
FRATRI MEO EXAMUS.
SIM CHARO.

Amorem & memoriam linquo

Daniel Faber Autor.

UTI FERT AREOPAGITARUM LEX

*Ayeu ἀρροοιμίσ καὶ παθῶν.

CONCLVSION. I.

Uisquis cum effectu Inhibere ge-
stis, superioritate & Jurisdictione
ne ut præfulgeat necessum est.

Quò vel minima levioris liticulæ anfa
reliqua sit, hoc quoq; primo in limine
præcautum & præmonitum esto. Non de
Extrajudiciali, quæ parti sit à parte, sed Judiciaria hīc agi
Inhibitione.

Illa verò est, quænunquam non Jurisdictionem præsup-
ponit per text. in l. iubet caveriff. de iurisd. & in l. i. ff. si quis ius
dicenti non obtemp. Mandos. de Inhibit. q. 87. n. 1. Lancelot. de At-
tent. p. 2. c. 20. in prefat. q. 1. n. 24. Thom. Mich. in disp. sua de Iu-
risd. concl. 52. lit. C. ab eaq; dependet veluti effectus à sua cau-
sa c. Tuam de Ord. cogn. Socin. cons. 119. lib. 3. & alii per eum allega-
ti. Aug. Bero. cons. 424. n. 40. Ioh. Petr. Surd. cons. 424. Hinc vul-
gatum illud : Qui Te judicat Dominus tuus est Lud. Rom.
cons. 70. col. 2. vers. Quintó quia proba. Menoch. cons. 21. n. 10. &
cons. 75. n. 22. Et superior est is, qui judicat c. licet in si. de Elect.
Anton. de Rosell. tractat. de Imp. potest. §. si. n. 21. Lud. Rom. cons. 75.
n. 22. qui verò paret mandatis subditus esse putatur Maserd.
concl. 1122. n. 11. Pacian. de probat. lib. 2. c. 35. n. 16. & 21. Raudens.

A 2

4

resp. 2. n. 241. Alex. cons. 42. n. 3. vol. 1. Bero. cons. 165. n. 21. vol. 3.
Tillemann. de Benign. tit. 2. decis. 2. vers. 6. n. 21. Superioritatem
autem requirit, quia inferior insuperiorē imperium & ju-
diciū exercere haut potis est l. nam Magistratus 4. ff. dere-
cept. arbitr. l. judicium 58. de Iud. Et contra naturæ legem est,
ut superior ligetur lege Inferioris c. veuientes de Iurejur. c.
cum inferior extr. de maior & obed Bald. in Auth. sed novo n. 8.
in fin. C. de serv. fugitiv. Marant. quest. legal. disp. 1 n. 2. Ioh. Pet.
surd. cons. 59. nu 16. Neq; par pari recte inhibebit ob tralati-
tiam juris regulam: Par in parem nihil habet imperii, ni-
hil Iurisdictionis uti text. est in l. 3. in fin. & d. l. Magistratus &
ibi gl. ff. recept. arbitr. l. inter Tutores ff. de administr. Tutor. l.
Ille à quo 13. §. Tempestivum & ibi Dd. ff. ad S. C. Trebell. c. Innotuit
§. Quamvis extr. de Elect. gl. in c. cum causa 22. de off. deleg. Bart.
in l. fin. ff. de R. D. Castr. Alex. Socin. Curt. jun. & Riminald in l.
Est receptum ff. de Iurisd. W esemb. in par. de constit. Princ. nu. 2.
Alberic. à Rosate de statut. lib. 1. q. 108. n. 2. Ioh. Petr. Surd. cons. 47.
n 9. & cons. 424. n. 40. Camill. Borell. cons. 23. n. 86. Mandos. de
Inhibit. q. 4. n. 3. Robert. Lancellot. de Attent. p. 2. c. 4. lim. 2. n. 104.
Ioseph. de Sesse intr. de Inhibit. & Magistr. Iust. Arrag. c. 3. §. 4. n. 5.
Quamvis aliud sit, si forsitan superior Inferiori, & Par pari
vel sponte sua se subiecerit per l. est receptum 14. & ibi Bart.
Bald. Paul. Castr. Alex. Ias. Dec. & alij Dd. ff. de Iurisd. c. Nossi
competenter 41. caus. 2. q. 7. gl. in c. innotuit verb. Imparem extr. de
Elect. Socin. reg. 249. lim. fi. Bal. cons. 439. lib. 3. Surd. d. cons. 47. n. 5
Petr. Frid. Mind. lib. 2. de Mand. Iud. n. 3. Velmoribus fuerit
introductum, ut Minor possit judicare in causâ Maioris vel
par in paris Mandos. d. tr. de Inhibit. q. 4. n. 5. Cuius rei exem-
plum in Imperio extat insigniter illustre, ubi Imperator, qui
tamen ob id, quod nullum in terris superiorem recogno-
scit, nullum quoque nisi solum Deum judicem habet, su-
per causis, pro quibus impetus fuerit, coram P. E. Palatino
haber

habet respondere *Aar. Bull. c. 5. §. fin. Andlo lib. 2. de Imp. Rom.*
c. 10. in fin. Marq. Freher de Orig. Pal. lib. 1. cap. 15. in fin. Spangenb.
in spec. Nobil. l. 10. c. 7. Vasq lib. 1. Illustr. 22 n. 1. Herman. Vult. ad
l. 1. n. 4. & seq. C. ubi senat. vel clariss. Heig. q. 4. n. 29. lib. 1. Schrad.
de feud. p. 10. f. 1. n. 55. & f. 5. n. 40. Sixtin. de Regal. lib. 1. c. 8. nu. 52.
Arnold. Clapm. lib. 2. arcan. rerump. c. 20. Stephan. de Iurisd. lib.
2. p. 1. c. 1. n. 155. aliq. cùm ICeti, tûm Historici plures magno numero.
licet hodiè non desint præsertim inter Quirinalis Sepla-
fiarii Sycophantas, quibus, cum inficiari dignitatem istam
Electoralem non queant, calumniari eam saltim volupe
est. Sed nescit vulpecula, cum quo ludat. Obiter isthæc
quæstio forsan non incommodum hic movebitur. An
Consuetudo Jurisdictionem dare, augere & minuere pos-
sit? Sanè nonnullis dubium videtur, mihi verò non adæ-
què. Præsertim in eo qui non planè est privatus (licet & hoc
defendat Quintil. Mandos. d. tr. de Inhibit. q. 93. n. 4. per Archiod.
in c. conquestus 9. q. 3.) sed jurisdictionem aliquam ante habet
Surd. cons. 465. per modò d. can. Conquestus. cap. irrefragabili §. 1.
& cap. Dilectus in pr. de off. Ordin. l. 1. ubi Dd. C. de Emancip. liber.
& dicit Jacob. de Ardiço in sum. feud. p. 1. c. 8. Qui possunt feud.
dare col. 2. quod in Jurisdictione Consuetudo multum o-
peratur.

CONCLVSIO II.

Sed ex præsupposito isto principio: Quod
Maior Minori inhibeat, hæc continuò subori-
tur quæstio. An Imperator Cameræ Imperiali,
quæ Spiræ Nemetum est, inhibere possit, ne in
causa procedat?

Ex ordinatione Cameræ sumenda decisio, in qua p. 2. tit.
35. hæc expressa leguntur verba daß dem Cammergericht ohn-
verhindert einer restitution, supplication, Advocation oder anderer

suspensione vnd aufschlag sein Freyer stracker ohnverhinderter lauff gelassen/rc. hoc est, ne Camera cursus turbetur, nevē Exercitium Jurisdictionis illius impediatur. Nunc verò extra omnem dubietatis est aleam, Imperatorem per modum contractus unà cum statibus Imperii in istam Ordinationem consensisse, quare ad observantiam illius de Jure quoque obligatur per text.in l. Digna vox C.de ll. & ibi comm. Dd. & in l.ex imperfecto C.de testam.Bald.Ias.& alii in l. 1.ff. de Pact. Paris.conf.1.n.55. & 81.vol.1.Zaf.interm.conf.10.n.6.vol.2. Vide, si lubet, Gail. 1.obs.41.n.3.4.5. & 6. Ubi multis suam confirmat sententiam. Non itaq; Cæsar est supra Cameram, sed ipsem est Camera, & Jurisdiction Camera est Jurisdiction Cæsaris, eiusq; sub nomine autoritate & sigillo administratur, veluti nemini non notum, cui notum est nomen Cameræ.Unde & Consistorium summi Principis communiter appellatur Myrs.cent.4.obs.5. Gail.1.obs.1.n.7. & obs.42. n.3. Estq; expressè in Ordinatione provisū, quod Dnn. Assessores unà cum Judice Cæsaris Ordinumq; vices gerant, ipsumq; repræsentent Cæsarem in causis Justitiæ & contentiosa Jurisdictione, & vice sacra judicent Cammergerichts Ordnung p. 1.t. 8. & Memor. Visitation de anno 1570. §. dann ob wol Verba Germanica magis forsitan movent, quæ ita sonant : Daß die Befiher von der Rans: Mayst: Chur-Fürsten vnd Stände des Reichs an solche hohes Justitien verordnet vnd an ihre statt sijen. Si itaq; Dnn. Assessores loco sunt Cæsaris & Statuum, si causæ insuper omnes sub nomine & titulo Cæsaris definiuntur, cur non ipse Cæsar eas definiisse rectè dicetur? Annon alibi quæ per Cæsaris deputatos fiunt per ipsum Cæsarem facta esse censemur? vide quæ passim reperiuntur in Confirmat. D. & C. Et fermè in omnibus Decretis & Rescriptis Principum id ipsum usuvenire solet. Annon partiendo aliis autoritatem omnia sua facit? Zaf.conf.10.lib.

2 per

2. per l. i. §. *Omnia C. de vet. jur. enucleand.* Sed ne altum nimis.
Ad alia.

CONCLVSIONE III.

Qemadmodum & hæc: An ordinarius Delegato, An verò hic illi inhibere rectè possit? Pro Delegato quin respondeam non video quid prohibessit.

Sanè non leve nobis negotium facessere videntur ea argumenta, quæ vulgò pro Ordinariâ Jurisdictione adferri solent, veluti sunt. 1. Quod sit Universalis Bar. in l. *More n. 5. ff. de Iurisd. Menoch. lib. 2. præsumpt. 16. n. 35.* Contrà, Delegata specialis *Menoch. d. præf. n. 17.* Unde Delegatus quoq; specialis appellatur Judex in l. cum specialis C. d. iud. 2. Quod illa sit firmior potentiorq; *Menoch. d. præf. n. 10.* Hæc verò fragilior *Coras. 3. Miscell. 19. n. 2.* 3. Quod Ordinaria Mandatâ sit dignior *Archid. in c. si Episcopus 2. q. 6.* 4. Quod Ordinaria sit favorabilis: Delegata verò Odiosa *Pacian. 2. de probat. c. 43. n. 44. stricti q; iuris Gail. 1. obf. 35. n. 3. & 1. obf. 48. n. 21.* Unde etiam Judicem utriusq; Jurisdictionis potestate præditum Ordinariâ in dubio usum intelligi receptioni Dd. calculo probatum est. *Thom. Mich. d. disp. th. 143. in fin. per Alex. conf. 55. n. 5. lib. 5. Coras. d. loc. n. 7. Menoch. 2. præf. 17. n. 2. & 3. & deniq; Pacian. d. c. 43. n. 45.* Et quæ sunt eius generis plura. Non tamen, omnia licet cumulaveris, tanti sunt roboris, ut vel unicum hocce fundamentum, quod unanimi consensu omnes. (excipe unicum *Coras. lib. 3. Miscell. c. 19. n. 7. & seqq.*) ponunt Dd., enervare valeant. Est verò tale. Quod Delegatus in causa sibi commissa quovis Ordinario sit maior superiorq; *Dd. per cap. sanè de off. deleg. c. Pastoralis 11. §. Præterea de off. Ord. c. studiisti de off. Legat. Ias. in rubr. ff. de off. eius cui mand. est Iurisd. in pr. & n. 1. Dec. in rurbr. 2. de off. Deleg. Alciat. lib. 2. parad.*

c. 12.

c.12. Menoch. 2. præf. 17 n. 5. Marant. q. legal. disþ. 1. n. 1. Mandos. de Inhibit. c. 5. n. 2. Lancellot. de Attent. p. 2. c. 20. in præf. Sigism. Scacc. de Appell. q. 8. nu. 102. illat. 1. Petr. Barbos. ad tit. ff. de Iud. in l. 12. n. 389. sic Delegatus Papæ maior est Episcopo Alex. conf. 79. col. 3. vers. Quis igitur vol. 1. & Delegatus Episcopi major il- lius Vicario Roman. sing. 458. Guid. Pap. decis. 278. Mandos. d. loc. Siquidem vices delegantis gerit Delegatus, eiusq; per- sonam repræsentat Scacc. de Appell. d. q. 8. n. 11. & 102. Et Prin- ceps committendo causam speciali Delegato, censetur tol- lere omnem Jurisdictionem, omnemq; potestatem inferio- ribus Ordinariis, qui alias potuissent de causa cognoscere. Ludo. Rom. conf. 330. col. 3 per tex. in d. c. Pastoralis 27 §. Præterea & ibi Felin. de. off. Deleg. Iaf. in l. More s. col. fin. ff. d. Iurisd. Atq; hæc ita inter Ordinarium & Delegatum verissimi & indubitati Juris esse audacter credo. Sed quid inter Delegatum & De- legatum? Unum alteri rectè inhibere posse non ambigo. Borgnin. Cavalcan. p. 2. decis. Fivizanens. 4. n. 42. Mandos. d. tr. q. 4. n. 11. Præventioni etenim hic locus, ita ut, si secundus præ- venit in Citatione & Inhibitione, debeat persequi causam & commissionem Iterum Cavalcan. d. decis. n. 37. nec teneatur obedire, etiam si prior delegatus inhiberet, sed possit exci- pere de præventione & procedere ad ulteriora Socip. in cap. proposuisti n. 44. art. 14. in 2. membr. defor. compet. & Cavalcan. d. decis. Et quin idem de Adiuncto Ordinarii vel Delegati, præsertim si ad universitatem causarum adiunctus fuerit, statuam, non video quid impedit.

CONCLVSION IV.

Quod judex Appellationis five ad quem tam judici à quo quam ipsiis partibus inhibeat, quotidianum est. Verum an judex à quo inter- posità jam Appellatione partibus etiamnum inhibe-

inhibere possit, id dubium non paucis, Mihi
vero certissimum.

Jus inhibendi quod competit judici ad Quem uno con-
firmant ore, quibus ad superiorem adscendere Adpellatio-
nem pro regula est. Sit licet superior nonnunquam ra-
tione administrationis, non etiam dignitatis, cum ex pacto
etiam aliquando ad alium fiat provocatio *Petr. Gregor. de*
Appell. lib. 4. c. 1. n. 4. Symphorem. tom. 6. c. 7. §. 32. Act. Brunsvic.
p. 2. conf. 6. n. 28. Sed in judice à Quo contrarium videtur esse
verum eam ob causam, quia interpositâ Appellatione ju-
dicis à quo Iurisdictio planitus extpirat *c. venientes 19. de iure-*
iur. Quare & ius Inhibendi cessabit per reg. vulg. Cessante
causâ cessat quoq. effectus c. cum cessante extr. de Appell. l. Adi-
gere §. Quamvis ff. de Iur. Patron. Respondeo. Extpirat quidē
Iurisdictio judicis à quo per interpositam Appellationem,
sed non nisi quoad Executionem sententiae, non verò quo-
ad partium coercionem & imperium, quod in eas habet
Petr. Frid. Mind. de Mand. Iud. lib. 2. c. 27. n. 3. & ne fiat appel-
lationi aliquod præjudicium Surd. conf 424. n. 51. adeò ut
ea adhuc omnia, quæ tendunt ad faciliorem causæ Adpel-
lationis exitum, sine crimine Attentatorum intentare pos-
sit uti est text. in cap. cum teneamur de Appell. Marant. p. 6. de
Appell. n. 196. Vestr. in prax. Cur. Rom. lib. 8. c. 4. n. 7. Lancell.
de Attent. p. 2. c. 12. limit. 4. n. 26. (ubi hoc limitat in Dele-
gato postquam detulit Adpellationi. sic & Surdus d. conf.
distinguit inter Ordinarium & Delegatum:) & inhiben-
do providere ne quis in sua possessione turbetur Vestr. in
prax. lib. 8. c. pen. Ut lit. pend. n. 4. fol. 251. Quintil. Mandos. in
sæpe all. tr. de Inhib. q. 58. Lancellot. d. tr. Attent. p. 2. c. 12. lim. 4.
n. 3. Et novissimè Sigism. Scacc. de Appell. q. 3. art. 2. n. 33. Estq;
communis alias hæc quoque sententia, quare, cum & ve-

B

ram putem, Iubens meritò illam quæque amplector.

CONCLVSIO V.

Cum Inhibitiones non solum ad jura partium conservanda, sed vel maximè ad propriam Iurisdictionem tuendam faciant, Hinc Principem vel quemvis alium Dominum subditos suos mandatis Inhibitorialibus, ne alieno utantur foro, revocare posse, forsan non absq; rationedixero.

Idque cum Mand. d. tr. de inhib. q. 123. n. 5. Fabro in §. serviana Inst. de Act. Chopp. de LL. And. lib. 1. c. 65. nu. 7. Bursat conf. 397. Cacheran. decis. 17. n. 12. Marcell. Cala de mod. artic. & prob. in pr. n. 77. Lancelot. de Attent. p. 2. c. 20. in præf. n. 9. Ant. Sola in constit. Sabaud. tit. de for. comp. gl. 1. n. 9. Paris de Put. de Synd. tit. de Excess. Baron. c. ult. in pr. Boer. q. 114. Osasch. decis. 78. n. 12. Scilicet si prorogatio illa jurisdictionis à subditis fiat in præjudicium Dominorum Osasch. d. decis. n. 14. Id quod sine licentia dominorum subditis haut licet Gail. 1. obs. 40. n. 2. Vult. ad l. 1. n. 168. C. de Iurisd. omn. Iud. Asin. de Exec. §. 9. c. 17. n. 1. qui allegat. Iacob. de Belvis. in repet. c. Romana §. Contrahentes nu. 103. de for. comp. in 6. & Bald. in tit. de prohib. feud. alien. per Feder. Muscatell. in prax. civil. p. 2. gl. Competentes n. 47. Raudens. de Aequiv. c. 34. n. 301. Petr. de jur. quæsto c. 11. num. 8. Surd. conf. 47. n. 28. Cacheran. decis. 78. n. 13. Ioseph. de Sesse tract. de Inhibit. & Magistr. Iust. Arrag. c. 26. n. 15. Multū etenim Principis seu Domini, cum subditorum iudex jure sit plenissimo, intereit, ne subditi ab alio judicentur, & dum aliorum iudicio subtrahit eo ipso suæ jurisdictioni subiicit Gail. d. obs. 40. n. 5. Neque nos ab opinione deturbet vulgata illa juris regula, Quod quisq; privilegio fori à lege vel Princi-

Principe sibi concessso possit renunciare l. si quis in conscri-
bendo C. de Paet. & l. i. ff. si quis in jus vocet. l. si convenerit ff. de
jurisd. & in c. significasti defor. comp. satis enim superq; ad il-
lam à Gailio esse responsum penitus mihi persuasum ha-
beo d. obs. 40. n. 2. 9. & 10. Cui, si lubet, adjunge Ioseph. de
Sesse d. c. 26. n. 15. Et si forsitan alia insuper fuerint dubia, il-
lorum solutionem suppeditabit Paris de Put. de synd. d. tit.
d. Excess. Baron. erga subditos c. 2. & Quintil. Mandos. d. q. 123.
Quò Te remitto. Breviores nos temporis iubet esse bre-
vitas.

CONCLVSION VI.

Sed anné idem jus competit Domino Feu-
di in Vasallos, id non adæquè liquet. Diversa
Vasallorum Qualitas diversum jus faciet.

Quamvis Andreas Gaius accuratè aliàs distinguat in-
ter Vasallos & subditos *uti videre est in tract. de Pignor. c. 15.*
Et rectè. In hac tamen controversiâ pari illos Iure æstiman-
dos esse indistinctè ponit l. obs. 40. nu. 6. Sed male. Idem
quoque faciunt Mandos. de Inhibit. q. 123. & Ioseph. de Sesse
eod. tract. de Inhibit. & Magistr. Iust. Arrag. c. 26. qui miserè
illos confundunt, unumq; pro altero promiscuè accipiunt.
Ast Ego ut Vasallum & subditum toto genere distinctos
esse reor *cum Wesemb. conf. I. n. 57. vol. I Decian. conf. 18. n. 34.*
vol. I. Ita diverso illos Iure & Foro uti debere arbitror. Ex-
perientiâ, quæ rerum & rationum optima est magistra,
rem dabo manifestam. Quis etenim quæso est vel esse po-
test, qui, nisi Patriæ omnino ignarus, nesciat, sexcentos
in Imperio (Alia namq; regna suis Iuribus, Moribus, Cu-
riis meritò relinquo:) reperiri Vasallos, in quos Princeps
vel alias, quisquis ille fuerit, feudi Dominus extra litium
feudalium cancellos quoad actiones personales ex contra-

Etibus aut delictis aliis ex causis descendentes nihil habeat iurisdictionis, nihil iudicii *Myns. s. obs. 75. n. 7.* *V Vurm. lib. 1. obs. 12. n. 5.* *Curt. de feud. p. 7. q. 5.* *Paurm. lib. 2. c. 8. n. 47.* *Natt. conf. 301. nu. 2. & 313. n. 4.* *Wesemb. conf. 1. nu. 57.* *Socin. conf. 27. lib. 3.* *Gilm. tom. 5. fol. 210.* Tales sunt Comites, Barones, & denique Liberi Nobiles immediate Imperio subiecti die freye Ritterschafft welche ohne mittel der Räys. Mayst. vnd dem Reich vnderworffen. Reichs Abschied zu Augspurg Anno 1555. §. vnd in solchem frieden & aliis in locis. Quicertè omnes & singuli Dn. Gailum aperti convincunt erroris. Reliquis v. aliquo modo condonandum videtur utpote Germanici status in Italiâ & remotâ Arragoniâ non adeò gnaris, quanquam & inibi non paris omnino Conditoris Vasallos & subditos esse cum Historiæ tūm propria illorum nos edoceant scripta. Sed ad rem. Utq; tandem quo tendimus perveniamus, distinctionis fœdere opus esse autumo, quo dissentientes Opiniones uniantur. Quod tale Vasalli aut nudi sunt Vasalli & quasi Alienigeni: vulgo Lehnleute/vel sunt Vasalli simul & subditi: Germanicè Landfassen. Illi fidelitatis duntaxat & servitorum Sacramento, Dominis feudi obstricti: Hi subjectionis insuper & obsequii vinculo, atque sic dupli obligatione Dominis sunt devincti. Illi coram Domino non nisi ratione causarum feudalium comparent, in aliis causis aliquos iudices habent singulares. Hi verò indifferenter ratione omnium causarum etiam non feudalium coram domino veluti Ordinario rectè conveniuntur. *M. Stephan. lib. 2. de jurisd. p. 1. c. 7. n. 182.* Quare & DOMINO, nam consequenter hoc illatu facile, ne alibi quam suo in foro ut litigent, integrum erit prævidere, per ea que concl. prox. præced. sunt allata. Quod autem communi loquendi usu Vasalli appellantur subditi, id abusus magis est, & certum quasi Erroris indicium.

Quid

Quid enim unquam Errori magis obnoxium Vulgo?
CONCLVSION VII.

In causis Appellationum Inhibitio nunquā rectè decernitur, nisi judex de Iurisdictione sua antè sit certus, constiteritque fuisse appellatum.

c. Roma §. Cum autem de Appell. in 6. Rot. decis. 3. alias 11. in pr. de Appell. in nov. & decis. 4. alias 391. de for. comp. in antiqu. Myns. cent. 3. obs. 87. n. 1. Gail. 1. obs. 144. n. 4. Et quidein legitimè, vide- licet, intra decendum ut rectè animadvertisit Myns. 3. obs. 11. in fin. Et hoc esse puto, quod dicitur regulariter in inhibendo requiri aliqualem causæ cognitionem Roland. de Valle cons. 77. n. 24. lib. 2. Vital. in tr. de Claus. claus. Nil novari appell. pend. n. 23. Didac. Covarr. pr. quest. c. 24. n. 3. Bertazzol. consult. decis. 330. n. 1. lib. 2. Borgnini. Cavalcan. decis. Fivizanens. 9. n. 1. Gratian. decis. 132. n. 11. Pendente enim illâ cognitione, an causa sit admit- tenda vel non, Inhibitio concedi neutquam debet Cavalc. d. decis. 9. nu. 37. Guid. Pap. decis. 36. & decis. 52. Afflict. decis. 297. Cæpol. cons. 17. n. 2. in civil. & deniqz Myns. 3. obs. 187. n. 3. Gail. 1. obs. 144. n. 7. adeò ut si concessa fuerit, non dicatur Canonica nec faciat Attentata Ioh. Vincent. Honded. consult. decis. 27. n. 22. ubi allegat Rot. decis. 58. alias 412. n. 1. & 2. de Appell. in 6. Pa- ris. cons. 172. n. 15. Ruin. cons. 61. n. 28. lib. 5. Et hoc in appellatio- nibus à Definitiva vel Definitivæ vim habente omni care- re dubio certum est: Secus autem in Appellationibus ab Interlocutoriis esse videtur, in quib. haut sufficiens est cogni- tio Jurisdictionis & Devolutionis, sed accedit in super co- gnitio de veritate causæ in appellatione expressæ oportet uti Lancellottus opinatur in d. tr. de Attent. p. 2. c. 20. in præf. n. 132. per decis. Rotæ 68. alias 762. Sciendum est in fin. vers. si verò à gra- wamine de Appell. in antiqu. & decis. 58. alias 412. si appelletur n. 2.

de Appell.in nov. quæ inter alia Inhibitionis canonice faciendæ requisita cognitionem de veritate causæ quoq; ponit. Sed plurib. hanc rem persequitur Lancell.d.loc.quem, si voles, adire poteris. De stylo Cameræ, qui meritò pro lege habendus Everhard.in loco.105.n.4.Hippol.de Marsil.sing.112.Paris.conf.44.n.17.Boer.conf.8.Tessaur.decis.1.n.9.Cabedo decis.211.n.5.p.1.Gamma decis.16.n.7. aliud observatur, ubi quoties de Jurisdictione saltim ex narratis appellantis constat inhiberi solet, uti tradit Myns.d.obs.87.in fin. Si tamen vel irreparabile probatum fuerit damnum, vel evidens in morâ sit periculum. Deputat: Abschied zu Wormbs de anno 1586. & Reichs-Abschied zu Regensburg de Anno 1594. §.101. Wann aber von gemeiner Interlocutori &c.Denais in jur.cam.subt.Inhibitio 146. Extra illos etenim casus uti Appellationes in Camera non recipiuntur Ordin.Cam.p.2.c.28.§ fin. Ita nec Inhibitiones decernuntur per §.101. Wann aber re.modò allegatum. Id quod etiam de Jure Civili verum esse puto. Secc.de Appellat.q.17. limit.47.n.84.

CONCLVSI O VIII.

In causis Appellationum possessoriis Inhibitiones in Camera rectè decernuntur, excepto possessorio Retinendæ, ubi appellatus possidet.

Verba sunt Constitutionis in Recess.Imp.Ratisbon.de Anno 1594. in §. die Inhibitiones in Appellation Sac. en betreffend. Mind.de Mand.Iud.lib.2.c.27.n.2. Et ratio Exceptionis evidentissima: Quia possessor in possessione sua, cui insistit lite pendente, non turbari, multò minus eâ privari debet Paris. conf.33.n.4. & 6.vol.1. etiamsi ea fuerit contra jus commune Bertazzol.2.consult.decis.330.n.2. Roman.conf.37.in fi.Paris.conf. 39.n.3.& seq.vol.1.Capyc.decis.72.Schurff.conf.27.n.5.in fi.cet.3.

Neq;

Neq; appellatus debet privari commodo & fructu suæ possessionis propter interpositam appellationem & adversarii contradictionem Rot. decis. 44.n.22. de App. in nov. Surd. cons. 160.n.40. donec tententia definitiva in petitorio profertatur l.2.C de probat. Appellatio enim non impedit quo minus in sua possessione appellatus manuteneatur Imol. in l.5. quis filio ex hæredato 6. §. Hi autem ff. de iniust. rupt. & init. test. Alex. cons. 99.n.3. vol. 5. Paris. cons. 39.n.5. vol. 1. & cons. 172.n.8. vol. 4. Præterea Judex inhibendo causæ principali præjudicaret Gail. 1. obs. 145. n. 2. per text. in cap. §. fin. & ibid gl. in verb. Electionem de in integr. rest. & c. i. Ut lit. pend. in pr. Capyc. decis. 72. per tot. essetq; ista Inhibitio in effectu instar definitivæ, maximè in interdictis retinēdæ possessionis quando uterq; se possidere contendit Gail. d. obs. 145. n. 2. per text in l. 1. §. Inter ff. uti possidetis. Habet autem & Exceptio suas limitationes. 1. Si appellatus suspectus est de dilapidatione & vacillatione rei possessæ. Gail. d. Obs. 145. in fin. Petr. Frid. Mind. de Mand. Ind. lib. 2. c. 27. nu. 8. Quamvis hoc in casu sola sequentia frequentius decernatur per l. Imperatores §. fin. ff. de Appell. Bart. & Dd. in l. un. C. de prohibit. pec. sequestr. ubi vide & Dn. Gothofr. in not. qui allegat. l. 5. C. Quorum appell. non recip. l. 7. in fin. ff. Qui satis dare cog. l fin. ff. de Appell. si tamen à Definitiva non ab Interlocutoria appellatum, & si Dilapidatio legitimè fuerit probata Gail. d. obs. 147. n. 4. & 5. 2. Quoad Judicem, cui etiam hoc casu inhibitetur Compil. decis. seu præiud. Cam. Imp. sub verb. Inhibitio, ubi duo adfert Præiudicia 1. In causa Duc. Brunsvic. contr. Sanderhagen. Appellationis 23. Ian. Anno 89. 2. In causa Reichard contra Ruckauw 7. Decembr. Anno 90.

CONCLUSIO IX.]

Ulterius. In Appellatione Extrajudiciali Inhibitio-

Inhibitiones in Camera concedi negat Andreas Gailius. Ego verò illas certo quamvis modo decerni fiderenter ajo.

Idq; nō demùm ex nuperima Imperii Constitutione de anno 1594. §. wann aber von gemeiner *Interlocutori &c.* illis in verbis: Also sol auch in *Extrajudicialibus Appellationibus* ehe vnd zuvor die jurisdiction vnd Appellation gnugsam fundirt vnd justificirt, vor der Kriegsbevestigung / oder zum wenigsten ehe der gegenthil darüber gehört durchaus keine Inhibition erfaundt werden / veluti nonnullis est persuasum, cum & olim ante illam Constitutionem eas fuisse decretas diversa Cameræ præjudicia à *Compil. dub. Cam. sub. verb. Appellatio Extrajudicialis & verb. Inhibitio* adnotata testentur. Et quidni decerni debuissent? Aeterna ædepol in hac materia fuit, eritq; regula: Quod quotiescūq; se gravatum quis iti timet, toties Inhibitionem & petere possit & impetrare debeat judicis officio argt. l. si pater 3. & ibi Dd. C. qui bon. ced. poss. & l. fin. inpr. ibi: Cum poterit ius publicum invocare, & adire aliquem potestate præditum, qui utiq; vim eum pati prohibuisset ff. quod met. caus. & ibi Bart. Mandos. de *Inhib. q. 51. n. fin. Mind. de mand. Iud. lib. 2. c. 27. n. 5.* Nec video quid Gailium moverit, quod indiscriminatim adeò in quacunq; Extrajudicali Appellatione Inhibitiones inficietur, neq; illum etiam casum, quo Iudex non tanquam Pars, sed tanquam Iudex ad instantiam alterius, extrajudicialiter tamen, gravavit, exceptum eat. Rationes me hercle tanti ponderis non sunt, ut veritatem pariter & æquitatem opprimere valeant. Missas autem eas facio amore brevitatis, & disquisitionis actui reservo. Utiliorem me operam facturum censeo, si requisita obtainenda eiusmodi in causis Inhibitionis indagem. Quorum tria in primis enum-

numerat Constitutio. 1. Ut fundata sit Jurisdictio. Et hoc
commune est omnibus. 2. Ut appellatio ritè sit interpo-
sita. Quid verò hoc? Ritè. Forsitan idem quod legitimè.
Sed hoc itidem commune omnibus etiam iudicialis Ap-
pellationis causis, *veluti supr. concl. 7. ex Myns. probavimus.*
Non itaq; proprium, non peculiare. Verba Germanica
rem probè exponent, quæ talia: *Ehe vnd zuvorn die Juris-
diction vnd Appellation gnugsam fundirt vnd justificirt.* Ubi
vocula Justificirt valdè est Emphatica, & nisi fallor hæc
duo complectitur, cùm quod veritas causæ per appellan-
tem probari, seu ut verba sonant, iustificari debeat *Scacc.*
de Appell. q. 2. nu. 42. Verùm sufficitnē sola oblatio Probationis?
Ait Lancell. de Attent. p. 2. c. 4. in præf. n. 232. & c. 12. lin. 3. n. 17.
Negat Scacc. de Appell. quest. 2 n. 42. tūm quod formalia ex-
actè observanda, & in primis Interpositio in scriptis sit fa-
cienda. Id quod communiter tradunt *Dd. intex. c. Cordi de Ap-
pell. in 6. Vestr. in prax. Rom. lib. 3. c. 7. ubi Aufrer. in decis. cap.*
Tholos. q. 342. 1. 2. Ruginell. intr. de Appell. §. 2. c. 3. n. 13. Sigism.
Scac. de Appell. q. 4. art. 1. n. 4. 3. Ut lis sit contestata. Alias
enim litis contestatione in causis Inhibitionum non est o-
pus. 4. Vel ad minimum pars fuerit audita altera. Id quod
per literas ad Informandum Judicem vulgò Berichtschrei-
ben fieri puto. Cæterùm hic non intempestivè monebitur:
Subditis à Magistratu extrajudicialiter appellantibus, nisi
gravamen ab illo tanquam à Judice illatum esse demon-
stretur, processus non decerni ReichsAbschied zu Regen-
spurg de anno 94. §. Darumb ordnen vnd wollen wir ferner ic.
Ne scilicet privilegio primæ Instantiæ der Aushräge fraus
fiat *vid. d. Recess. de anno 94. §. 101. & tradit Gail. 1. obs. 120. n. 3.*
In dubio tamen adpellationem admitti notat *Compil. decis.*
Cam. in verb. Appellatio Extrajudicialis in pr. quia Judex quan-
do potest considerari tanquam Pars & Judex simul, tunc

C

censetur gravasse & processisse tanquam Judex & decerni-
tur Inhibitio. *Præjudicia Cameralia* vide apud. *Compil. d. loc.*
Deniq;. In appellatione Extrajudiciali non opus est sen-
tentiâ vel decreto judicis, sed satis est causam appellandi
esse verosimilem & probabilem, utpote si appellans veri-
similiter timet se gravatum iri in sua possessione *Mandos.*
quest. 51. Scacc. de Appell. q. 2. art. 3. n. 41. Sed satis.

CONCLVSI O X.

Ad Causas Nullitatis tandem perventum
est. Et quin in iis etiam Inhibitiones decerni
possint, & debeant nihil est quod dubitem.

Scilicet si nullitas est notoria, vel constat ex actis, vel in-
continenti potest probari *Bart. Ripa* & alij in l. 4. §. *Condem-*
natum ff. de re jud. & probat tex. in l. Si feriatis ff. de Fer. Ferrar.
form. Execut. sent. diff. in pr. n. 5. & seq. Myns. cent. 4. obs. 64. Natt.
conf. 207. n. 7. lib. 1. Alex. conf. 77. nu. 9. vol. 2. Gail. 1. obs. 16. nu. 6.
Vant. de Null. sub tit. Quot & quib. mod. null. 132. Roman. conf.
51. Alciat. conf. 33. in fin. lib. 1. & conf. 45. n. 8. lib. 2. Caput aq: de-
cis. 266. n. 6. p. 2. Vital. in tr. de claus. in claus. Nil nonari nullitate
pendente n. 2 fol. 381. *Vestr. prax. Rom. lib. 8. c. 1. n. 7.* Contard. in
l. un. lim. 7. n. 63. vers. verum C. si de moment. poss. *Scacc. de Appel.*
q. 17. lim. 6. membr. 3. n. 25. & q. 19. rem. 1. concl. 4. n. 12. & n. 25.
Oldr. conf. 106. n. 5. Lancelot. d. Attent. p. 2. c. 17. n. 67. Joseph. de
Sesse d. tr. de Inhibit. c. 1. §. 2. n. 22. Mind. de Mand. Iud. lib. 2.
c. 27. n. 5. Diff. Nicol. Mil. in suo repertorio vers. Iudex meræ
nullitatis & Anton. de Canar. in tr. guarentigia q. 51. & alij
quos citat *Mandos. de Inhib.* q. 24. per tot. Distinctionis mo-
deramine litis æstum temperari posse autumo, si dixero
Aliam esse nullitatem notoriam nudè allegatam, aliam
incontinenti simul probatam, sive, Apparentem aliam,
aliam

19

aliam veram. De illa loquuntur Dissidentes: Hanc nos intellectam volumus. Et sic Dn. Gailum, qui alias contradictionis vitium vix evitabit, secum amicè conciliat *Petr. Frid. Mindan. d. loco.* Firmare autem nostram sententiam diversa diversi temporis Præjudicia, quæ vide partim apud *Myns. d. obs. 64.* partim apud *Compilat. decis. Cameral. in verb. Inhibitio.* In quibus omnibus veluti notoriæ nullitatis causis Inhibitiones decretæ fuerunt. Coronidis loco & hoc addere lubitum fuit. Quandoquidem Causæ Criminales ratione nullitatis in Camerâ acceptantur vid. Cammergerichts Ordnung p. 2. tit. 28. §. Item Nach dem auch dem alten ic. *Myns. cent. 4. obs. 41. n. 5. Gail. 1. obs. 1. n. 27.* & Meurer. p. 3. n. 26. respectu illius Inhiberi quoq; posse reor. Posse, inquam fieri, an factum nescio.

CONCLVSI O XI.

Imò & in Causis Revisionum Inhibitionibus esse locum hodie nihil habet dubii, postquam Imperii Consensus voluit, Executionē pendente Revisione esse protollendam.

Deputation Abschied de anno 600. Als auch streit für fallen/ic. *is in verbis:* So ordnen vnd wollen wir doch/daß pendente Revisione mit der Execution nicht zuverfahren/sondern damit eingeschalten werden soll. Operosa equidem olim erat quæstio, & à magnis Viris in utramq; partem graviter arbitrata, An Executio ob interpositum Revisionis remedium suspenda esset. Pro negativa Ludovicus Benderus accuratis simus alioquin huius materiæ scrutator tanquam pro aris & focis pugnat. Cui ad stipulatur *Compil. decis. Cameral sub verb. Revisio mox in princ. congerens ibidem eam in rem magnam Præjudiciorum Cameralium vim atq; manum*

C 2

veluti. In causa Haffgauw contra Hanaw die Aufgesetzter
Tochter betreffend de Anno 91. Et in causa Phil. Graff zu Hanaw
& Consorten contra Herrn J. Graven zu Nassaw beyderseits
als Hanawische Wormünder ubi Palatinus Rheni deputa-
tus Curator, à qua sententia, licet provocatum & revisio in-
terposita, tamen ea non obstante decretę Executoriales
Anno 91. Ut & nonnulla eius generis alia, quæ lubens omit-
to. Et deniq; Ludov. Gilhausen in arbore sua Judiciaria q.
4.c.8.n.26. Contrà Dn. Gail. 1. obs. 154. n. 3. & tr. de Arrest. c. 12.
n. 4. & seq. & Mindan. d. lib. 2. c. 28 n 2. affirmativam masculè
tuuntur. Quibus & Ego calculum addo, ob perspicua & So-
le, quod ajunt, clariora Ordinationis verba p. 3. tit. 53. tribus
distinctis in locis ut in §. Darauff in fin. Und im fall da die vrs
theil ic. Et in §. Im fall da die vrs theil ic. Et in § Ob auch die Re-
vision ibi. Soll durch Cammerrichter oder Präsident vnd
Beyficker ic. Nec turbet, quod Contrarium in recess. Imper.
de Anno 32. vers. Und damit unser Cammergericht: ibi: doch
daß nichts desto weniger mit Execution der gesprochenen vnder-
kanten Urtheil am Cammergericht vofnahmen vnd procedirt
werde. Mutatum enim & emendatum, id ipsum postidea
temporis Anno 55. per d. Ordin. c. 53. Constitutiones autem
tempore posteriores potiores esse illis, quæ ipsas præcessere-
runt, quis adeò in jure hospes ut ignoret: vid. l. ult. ff. de Con-
stit. Princ. l. non est non unam 26. & l. seq. Ideò quia ff. de ll. l. 1. ff. ad
l. Aquil. l. 1. in pr. ff. ad l. Falcid. l. 1. §. si sperni 19. ff. de quæst. Præju-
diciis a. præjudicia opponere visum, ut paribus utrinq; cer-
temus armis. Estq; 1. in causa Nurenberg contra Branden-
burg/die fraifliche Obrigkeit betreffend. 2. In causâ Orenburg
côtra Ducē Bavarię Anno 83. Ubi tamen & hoc monitū ve-
lim. Quod præjudicia specialia veritati & regulæ nō semper
præjudicēt: Siquidē in hoc vel illo casu una alteravē circū-
stantia rem totam facile mutare potest, ut à regula Com-
muni

munī recedere sit necessum. Concludo itaq; quod Inter-
positio Revisionis operetur actum nō solum devolutivum,
sed etiam suspensivum respectu Executionis sententiæ. Ex-
cipio autem eas causas, quas ipsa Constitutio in §. Belangend
aber 46. exemptas à regula voluit, ut sunt Causæ Mandatorum de
Relexandis Captivis, Alimentorum vē decretorum, in quibus pen-
dente Revisione paritio Executio qz, postquam idoneè cautum fuerit,
non differtur.

CONCLVSI O XII.

Sed neque sic exustus omnis dubietatis fo-
mes. En protinus aliam. Ecquis ille cui Ius in-
hibendi in Causis Revisionum præ aliis com-
petat?

Tres in motâ lite invenio Opiniones. Prima Impera-
torem. Secunda Dnn. Revisores. Tertia deniq; Cameram
laudat. Primam non tango, utpote Comitiis magis
aptam quam Cathedræ. Secunda verò vel hinc non
parùm est suspecta, quod Jurisdictione Revisorum in eviden-
dis solummodo Actis & sententiis dicundis versetur & ab-
solvatur uti ex Ordinat. 53. in pr. facile est colligere. Audi verba
& abi. Alle vnd jede Gerichts Acta solcher Sachen mit fleiß zu-
revidirn vnd besichtige vnd darauff vermög der Recht zu hand-
len vnd die Billigkeit zuverfügen. Camera itaq; superest cui
exinde jus Inhibendi competere indubium, quod
Executio sententiæ, ~~reformatæ~~ reformatæ fuerit, ipsi reservetur in
Ordinat. l. t. 53. §. darauff sollen sie in fin. quodq; Mandata
sine Clausula immediate Cameræ Jurisdictionem fundent
deu iterum in Ordinat. p. 2. tit. 23. cautum est, & adprobat Gail.
r. obs. 16. n. 12. Nec adversatur, quod per interpositam Re-
visionem Jurisdictione Cameræ suspensa dici possit, argt. l.

C 3

22

Index postquam ff. derejud. &c. non solum de Appel. in 6. aliisq; text. innumeris, quandoquidem id ratione Executionis sententiæ solummodo est intelligendum, non etiam coercitionis partium, quæ semper manet integra. Mandos. de inhibit. q. 58. in fin. Et nonnihil hac de rediximus supr. concl. 4. Quamvis autem de Jure hæc esse putem verissima, de stylo tamen Cameræ id. fermè negaverim. Dubitandi causam præbet Præjudiciū in famosissimâ illa causâ Borcken. contr. Brandenburgf Anno 59. in qua cum pendente Revisione supplicatum pro Inhibitione fuisset, denegata ea fuit, vñnd daß der Bescheid / Mögen es die supplicanten an gebührenden Orten fürbringen. Quodnam verò forum illud competens? Si urseris, jurabo non liquere cum Pompilio l. 13. ff. de recept. arbitr. l. 36. ff. de rejud. Pro revisoribus tamen, ut tandem concludam, non leves sunt conjecturæ. Idq; in secretiori Dnn. Adsefforum Consilio nunc etiam quasi decretum esse fermè ausim hariolari. Sed manum de Tabula.

Plurium sanè & fortean magis etiam utilium de forma, fine, effectu, Contrariis, Pœnis & deniq; processu Inhibitionis supererat quæstionum in mente stiloq; fœtus, sed temporis angustiâ oppressus (ut alias interim difficultates & impedimenta Harpocratis digito civiliter nunc compescam) cum ipso ortu quasi abortior & sepono.

PORRO, LECTOR, NE QUID
VACUI DARETUR, SUBSEQUEN-
tem Corollariorum Decadem ad-
iicere visum est.

I.

An arbiter inhibere possit? Distinctione opus.

II.

An Cardinalibus inhiberi queat? Videbimus.

III.

*Prodigus, cui non est facta Inhibitio à Iudice, valide contrahit
ac testatur.*

IV.

*Inhibitioni Principis tutius obtemperatur, sive Iusta fuerit sive
iniusta.*

V.

Inhibitio per partem parti ostensa attentatum non operatur.

VI.

*Inhibitionis Instrumentum si careat die & anno effectus suo me-
ritò privatur.*

VII.

Inhibitio à die Præsentationis nō Concessionis effectum sortitur.

VIII.

*Si uno eodemq; die Executio Inhibitionis & Contraventio facta
fuerit, contraventionem præcessisse rectè præsumitur.*

IX.

*Inhibitus ne ædificet poterit reædificare seu reficere, nisi ædifi-
cium planitus sit dirutum & solo æquatum: Contrario in casu, con-
traria opinio verior.*

X.

Tandem. Ab Inhibitione posse appellari certum est.

F I N I S.

• Rerum in ludo regnum dicitur. In libro
• 2. I. F. 9

Datum der Entleihung bitte hier einstempeln!

This image shows a blank, lined page with horizontal ruling lines. A vertical margin line is positioned on the left side. At the bottom center of the page, there is a white rectangular label. The label contains the text "SLUB DRESDEN" above a barcode. Below the barcode, the number "3 0644202" is printed. The rest of the page is empty and lined.

7 A Q 198

